

Η ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΤΟΥ ΕΤΙΕΝ ΡΕ'Υ'

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΩ ΕΡΩΤΩ

Ἐξακολουθοῦμεν τὴν συνέχειαν τοῦ πρωτοτύπου τοῦτου Λεξικοῦ, τὸ ὁποῖον κατέκτησε τόσοὺς ἀναγνώστας μας.

Τότε ὁ γαμβρὸς λύει τοὺς δύο βαστρύχους τῆς γυναῖκός του, κατόπιν ἐνώνουν τὰς κεφαλὰς τῶν καὶ ὁ βραχιάνος ἱερεὺς τοὺς ραντίζει μὲ λίγο νερὸ τοῦ δοχείου.

Εἰς τὸν *Βουδδισμόν* ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ὅτι εἶνε μεταρρῦθμις τοῦ βραχμανισμοῦ, ὁ γάμος θεωρεῖται, ὡς «κατάστασις κατωτέρα» τοῦ ἀνθρώπου. Ὅτι εἶνε ἐμπόδιον εἰς τὴν σωτηρίαν του καὶ διὰ τοῦτο κανεῖς ἱερεὺς δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὸν γάμον.

Μικτὸς γάμος λέγεται ὅταν ἐνώνονται εἰς γάμον δύο ἀνήκοντες εἰς διάφορο δόγμα. Αἱ διάφορα θερησκευτικὰ ἀρχαί, προσπαθοῦν νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ἠπαδούς τους ἀπὸ τοὺς μικτοὺς γάμους, καὶ δοῦναι δὲν δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ, τοὺς βάζουν ὄρους αὐστηροῦς, ἰδίως εἰς τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους.

Τὸ καθολικὸ δόγμα εἶνε τὸ περὶ ἀδιάλλακτο εἰς τὸ ζήτημα τῶν μικτῶν γάμων.

Ὁ *Πολιτικὸς γάμος* εἶνε ἕνας θεσμὸς πού εἰσῆχθη εἰς τὴν Νομοθεσίαν καὶ τὰ ἐθίμα ὅλης τῆς Δύσεως. Ὁ πολιτικὸς γάμος, πού κανονίζει τὰ τῆς περιουσίας καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν, εἶνε ὁ μόνος ὑποχρεωτικὸς εἰς ὅλην τὴν Δύσιν πλην τῆς Ἰαπωνίας.

Οἱ σανάπτοντες τέτοιον ἐτεροδόξοι, ἐνοεῖται ὅτι ἀπαλλάσσονται τοῦ μικτοῦ θερησκευτικοῦ γάμου.

Ἐρχόμεθα εἰς ἕνα ἄλλο ζήτημα.

Τὴ σημαίνει *«Δίδομαι»*.

— Δίδομαι σημαίνει ἐγκαταλείπω σῶμα καὶ καρδίαν εἰς ἕν προσφιλὲς πρόσωπον.

Μιά τέτοια «ἐγκαταλείψ» περιγράφει ὁ δαιμόνιος Θεόφιλος Γκωτιέ. Τὴν παρερχόμεθα, ἂν καὶ εἶνε καλλιτεχνικὸν ἀριστοῦργημα, καὶ ἐρχόμεθα εἰς ἄλλο ζήτημα.

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ «*Διαζύγιου*».

Ὁ Μίλτων, ὁ μέγας Ἄγγλος ποιητὴς, λέγει περὶ τοῦ διαζυγίου:

— Δὲν εἶνε ὁ Θεός, πού ἀπηγόρευσε τὸ διαζύγιον. Εἶνε οἱ πακάδες.

Ὁ Βολταίρος ἔγραφε:

— Τὸ διαζύγιον συνοσιτῆ, πιστεῦω, σχεδὸν τὴν ἴδιαν ἡμέραν μὲ τὸν γάμον. Μ' ὅλα τὰῦτα θαρρῶ, ὅτι ὁ γάμος εἶνε καμμιά ἐβδομάδα ἀρχαιότερος, δηλαδὴ ὅτι μετὰ δεκαπέντε μέρες, ἐσαυκάθηγεν ὁ ἀνθρώπος μὲ τὴν γυναῖκα του, μετὰ μῆνα τὴν ἐκτύπησε καὶ ἐχωρισθῆκανε μετὰ ἕξ εβδομάδας συμβιώσεως.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ὡς ἐξῆς γινότανε ἄλλοτε τὸ διαζύγιον:

Ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα ἐπῆγαιναν εἰς τὴν ἀγοράν.

Ἐτραβῆσαν δυνατὰ, ὁ ἕνας ἀπὸ τὴ μία μεριά καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τὴν ἄλλην, ἕνα πανί, ἕως ὅτου χωρισθῆ εἰς δύο.

Ἐπειτα ἐχωρίζοντο ὁ καθένας μὲ τὸ ἕνα κομμάτι πανι καὶ τὸ διαζύγιον ἦταν περὶ «τετελεσμένον».

Εἰς τὴν παλὰν Ἑλβετίαν εἶχαν ἕνα περιεργό ἐθίμο.

Πρὶν κηρυχθῆ τὸ διαζύγιον ἐβρασαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα, μαζὶ κλεισμένους εἰς ἕνα δωμάτιο ὀκτὼ μέρες, μὲ ἕνα μονάχα τραπέζι, μιά καρέκλα καὶ ἕνα κρεβάτι, γιὰ νὰ δοκιμάσουν ἂν μπόρῳσι τὸ καθὼν νὰ διορθωθῆ καὶ ἂν οἱ λόγοι τοῦ διαζυγίου ἦσαν σοβαροί.

Λένε ὅτι στίς περισσότερες περιπτώσεις, ἡ ὄρεξις τοῦ διαζυγίου, τοὺς εἶχε περάσει.

Τὸ πιστεῦομεν.

Νὰ καὶ μιά ιδέα τοῦ Σταντάλ, ὑπὲρ τοῦ διαζυγίου:

— Μόνον ἕνα μέσον ὑπάρχει διὰ περισσότεραν πιστότητα εἰς τὸν γάμον, τὸ ἔξῃ:

Νὰ δοθῆ ἐλευθερία εἰς τὰς νέας καὶ τὸ διαζύγιον εἰς τοὺς πανθρεμένους.

ΤΟ ΔΥΝΑΤΟ ΦΥΛΟ

Γεννάται τώρα τὸ ἐρώτημα ποῖο εἶνε τὸ ἰσχυρότερο φύλο, ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα;

Ὁ ἄνδρας θὰ κυβερνᾷ πάντοτε τὴν γῆ, τίς γυναῖκες καὶ ὅλα τὰ ζῶα πού βρισκονται ἀπάνω σ' αὐτὴν;

Ἡ Σάρα Μπερνάρ σὲ μιά συζήτησι πού ἔγινε ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, εἶπε:

— Ἄν ὁ ἄνδρας θελήσῃ νὰ μελετήσῃ τὸ ζωικὸ βασίλειον καὶ τοὺς ἀλλοκότους τροποὺς μὲ τοὺς ὁποῖους ἐργάζεται ἡ φύσις, γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς σκοποὺς τῆς, πιθανὸν ν' ἀλλάξῃ ἰδέαν τὴν γυναῖκα.

Καὶ ἀνέφερε τὸν «παράσιτο κάβουρα» τοῦ Δαρβίνου.

Στὸν ὠκεανὸν δηλαδὴ, ἀλιεῦται ἕνας τεράστιος κάβουρας, τοῦ ὁποῖου τὸ κρᾶσι εἶνε νοστιμώτατο καὶ ὁ ὁποῖος πάντα εἶνε θηλυκός.

Πάντοτε ὅμως, ὅταν συλληφθῆ ὁ θηλυκός, κάτω ἀπὸ τὸ πόδι του βρισκεται καὶ ἕνα κάβουρακι ἐλάχιστο, τὸ ὁποῖον τίς περισσότερες φορὲς οἱ ψαράδες οὔτε τὸ προσέχουν καὶ, καὶ αὐτὸς ὁ ἐλάχιστος εἶνε ὁ ἄρσενικός, ὁ σύζυγος τοῦ τεραστίου θηλυκοῦ, κολλήμενος στὸ σῶμα τοῦ μεγάλου καὶ τρεφόμενος ἀπὸ αὐτό.

Ἐκεῖ θερμὸς καὶ ἀσφαλής, χωρὶς φόβον ἀπὸ ἐπιθέσεις ἄλλων ζῴων, ζεῖ ὁ μικρὸς σύζυγος, χρήσιμος μόνον γιὰ τίς σπάνιες καὶ ἐπίσης μὲς περιπτώσεις.

Καὶ λένε:

Ὁ ἄνδρας στοὺς παλινοὺς καιροὺς, ἦταν περὶ δυνατὸς ἀπὸ σήμερα. Ἦταν ἀναγκασιμὸς νὰ βγαίνῃ καὶ νὰ πολεμᾷ μὲ ἀκούσιδες καὶ μαμουθ καὶ κάθε εἶδους ἄγρια ζῶα, ἐνῶ ἡ γυναῖκα ἔμενε στὰ σπῆλαια φροντίζουσα γιὰ τὰ νεογνά τῆς.

Ἔτσι ὁ ἄνδρας ἀνεπτύχθη καὶ ἡ γυναῖκα ὑστέρησε.

Τώρα ὅμως πού ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ἐπιστήμη προοδεοῦν, τὸ ἄνδρος ἢ δύναμις ὀλιγοστεύει, ἐνῶ αὐξάνει τῆς γυναῖκός.

— Καί... ἴσως μὴ ἡμέρα ὁ σύζυγος νὰ καταντήσῃ τὸ κάβουρακι, τῆς κάβουρας πειά, συζύγου του!

Ἡ ἀτομικὴ δύναμις κατηργήθη πράγματι σήμερα.

Ἡ βασιλεία τοῦ ἀνδρὸς δὲν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οἱ ἄνθρωποι σήμερα πιέζουν κομβία ἡλεκτρικὰ καὶ ὀλόκληρα ἐργοστάσια ἀρχίζουσι νὰ ἐργάζονται. Μετακινοῦν ἕνα μικρὸ σιδηροὸν ἐργαλεῖο, ὅπως στὸ αὐτοκίνητο ἢ τὸ αεροπλάνο, καὶ διασχίζουν ὁποσδήποτε μεγάλας, χωρὶς καμμιά προσπάθεια.

Οἱ ἄνδρες ἔτσι ἐκφυλίζονται.

Ἡ γυναῖκες ὅμως δυναμοῦνται. Προοδεοῦν, ἐργάζονται, ἀναπληρώνουν τοὺς ἄνδρες, καθίστανται ἰκανὲς νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀνθρώπινη φυλῆ.

Πολὺ πρὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ Κομφούσιος, ὁ μέγας καὶ εὐγενὴς φιλόσοφος καὶ θερησκευτικὸς διδάσκαλος τῶν κινέζων, εἶπεν:

— Ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ ἀριστοῦργημα τῆς δημοσεγίας.

Ὁ Λέσσιγκ ἀκόμη εἶπεν:

— Ἡ φύσις ἰδια θελήσε νὰ εἶνε ἡ γυναῖκα τὸ ἀριστοῦργημά τῆς.

Ὁ Τέννyson ὅμως, διαφανῶν, ὠνόμασε τὴν γυναῖκα:

— Μικρότερον ἄνθρωπον!

Ὁ Οὐάσιγκτον Ἱρβιγκ, εἶπε περὶ τῆς γυναῖκός:

— Μοῦ ἐδόθη πολλάκις ἡ εὐκαρία νὰ παρατηρήσω τὸ σθένος, μὲ τὸ ὁποῖο ἡ γυναῖκες ὑπομένουν τίς πλέον καταθλιπτικὰς ἀντιστροφὰς τῆς τύχης. Τὰ δυστυχίματα ἔκεινα, τὰ ὁποῖα συνταρῶν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸν καταρῖπτουν, φαίνεται πὺς ἐμπνέου ὅλην τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἀσθενεστεροῦ φύλλου καὶ τοῦ δίνοντες τέτοια ἀφοβία καὶ τέτοια ἀνύψωσι, πού πολλὰς φορὲς πλησιάζει τὸ θεῖον!

Οἱ ἄνδρες διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀρνήθησαν ν' ἀναγνωρίσουν τίς γυναῖκες. Ἡ φωνὴ ὅμως τῆς ἀληθείας, ξεσπάει διὰ τῶν διανοουμένων πολλῶν μοναχῶν τῆς.

Ὁ Λαμαρτίνος εἶπε:

— Ὑπάρχει μιά γυναῖκα στὴν ἀρχὴν ὧλων μεγάλων πραγμάτων. Τοῦτο φαίνεται περισσότερο στὰς διαφόρους θερησεκείας.

Στὴν Ὀθωμανικὴ θερησεκεία, ἀπαντῶμεν τὴν πλουσίαν καὶ δυνατὴν ἔχραν, τὴν ὁποῖαν ἐνημφεῖθ ὁ Μωάμεθ, νὰ τὸν ὠθῆ διαρκῶς πρὸς τὰ ἔμπρός, νὰ τὸν ἐνιαυτῆ χρηματικῶς καὶ νὰ ἔχῃ μεγάλην ἐπιρροὴν ἀπάνω του, ἐφ' ὅσον ζῳσε.

Ἀπὸ τίς πολλὰς γυναῖκες πού ἀπόχτησε ὁ Μωάμεθ, ὡς διδάσκαλος καὶ ἀκόλουθος τῆς πολυγαμίας, μόνον σ' αὐτὴν ἐπέτρεψε νὰ μῆ στὸν Παράδεισον.

Ὁ Γκαίτε, στὸν Φάουστ, προσφέρει τὸν καλλίτερον φόρον σεβασμοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα. Παρουσιάζει τὴν αἰλιαναν γυναῖκα, δηγοῦσαν τοὺς ἀνθρώπους πάντοτε πρὸς τὰ ἑπάνω. (Ἀκολουθεῖ)